UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

Visual Library

acquiſiui multo cum argento ego ei & dixit Tribunus & reſpōdit

ועְנא כִילִירכא ואמר לה אנא בכספא סגיאא קניתה 28

natus ſum cum caletiā verò ego Paulus ei dixit Romanitatem

לרהומיותא אמר לה פולוס אנא דין אף בה אתילדת׃

ad eum flagellandū erant q. quærētes ij ab eo diſceſſerunt & ſtatim

ומחדא פרקו להון מנה הנון דבעין הוו למנגדותה 29

fuerat vinciēs eum eo quòd eſſet ꝙ Roman⁹ didiciſſet cùm Tribunus & timuit

ודחל כילירכא כד ילף דרהומיא הו על דפכרה הוא׃

crucifixionis feriæ ſextæ matutinis

צפרא דערובתא דזקיפותא

eſſet quænam certiſſimè ſcire erat volens poſtero & die

וליומא אחרנא צבא הוא למדע שריראית דמנא הי 30

& iuſſit & ſoluit eum Iudæi in eum erant quam afferētes accuſatio

קטגרנותא דמיתין הוו עלולי יהודיא ושריהי ופקד

&aſſumpſit primorū eorū congregatio & tota Sacerdotum principes vt venirēt

דנאתון רבי כהנא וכלה כנשא דרישיהון ודבר

inter eos ſtatuit ipſum & deducens Paulum

לפולוס ואחרת אקימה בינתהון׃

23 caput

קפלאון כג

in omni ego fratres mei viri dixit in cōgregationē Paul⁹ intueretur & cùm

וכד חר פולוס בכנשהון אמר גבריא אחי אנא בכל 1

in hunc diem vſque Deo coram verſatus ſum bona conſcientia

תארתא טבתא אתדברת קדם אלהא עד מא ליומנא׃

iuxta eum erant qui adſtātes ijs præcepit Sacerdos & Ananias

וחנניא כהנא פקד להנון דקימין הוו על גנבה 2

futurum ei dixit & Paulus os ipſius in Paulum vt cæderent

דנמחונה לפולוס על פומה׃ 3 ופולוס אמר לה דעתיד

iudicās tu ſedes & tu dealbate paries vt percutiat te Deus eſt

הו אלהא דנמחיך אסתא מחורתא ואנת יתב אנת דאן

& iubes legem ſuper tu trāſgrediaris cùm legem ſecundum me es

אנת לי איך דבנמוסא כד עבר אנת על נמוסא ופקד

ei dicunt illic erant qui adſtātes & illi vt percutiant me tu

אנת דנמחונני׃ 4 ואילין דקימין הוו תמן אמרין לה

tu conuitio afficis Dei Sacerdotem

לכהנא דאלהא מצחא אנת׃

28 Et reſpondit Tribunus, Ego multa ſumma ciuilitatem hāc conſecutus ſum, Et Paulus ait, Ego autem & natus ſum.

29 Protinus ergo diſceſſerunt ab illo qui eum torturi erant. Tribunus quoque timuit peſtquàm reſciuit quia ciuis Romanus eſſet, & quia alligaſſet eum.

30 Poſtera autem die volens ſcire diligentiùs qua ex cauſa accuſaretur à Iudæis, ſoluit eum, & iuſsit Sacerdotes conuenire & omne concilium: & producens Paulum, ſtatuit inter illos.

Cap. XXIII.

1 Intendens autem in concilium Paulus, ait, Viri fratres, ego omni cōſcientia bona conuerſatus ſum ante Deum, vſque in hodiernum diem.

2 Princeps autem Sacerdotum Ananias, præcepit aſtantibus ſibi percutere os eius.

3 Tunc Paulus dixit ad eum, Percutiet te Deus, paries dealbate. Et tu ſedens iudicas me ſecundum legem, & contra legem iubes me percuti.

4 Et qui aſtabant dixerunt, Summum Sacerdotē Dei maledicis?

28 ἀπεκρίθη τε ὁ χιλίαρχος, ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην. ὁ δὲ Παῦλος ἔφη, ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι. 29 εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν. καὶ ὁ χιλίαρχος δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς. 30 τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς, τὸ, τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν. καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον, ἔστησεν εἰς αὐτούς.

Κεφ. κγ.

1 Ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπεν, ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ, ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. 2 ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ, τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα.
3 τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε, τύπτειν σε μέλλει ὁ θεὸς, τοῖχε κεκονιαμένε. καὶ σὺ κάθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; 4 οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον, τὸν ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς;

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

5 Dixit autem Paulus, Neſciebã fratres, quia princeps eſt Sacerdotum. Scriptum eſt enim, Principem populi tui non maledices.

6 Sciens autem Paulus, quia vna pars eſſet Sadduceorum, & altera Phariſæorum, exclamauit in concilio, Viri fratres ego Phariſæus ſum filius Phariſæi: de ſpe & reſurrectione mortuorum ego iudicor.

7 Et cùm hæc dixiſſet, facta eſt diſſenſio inter Phariſæos & Sadducæos, & ſoluta eſt multitudo.

8 Sadducæi enim dicunt non eſſe reſurrectionẽ mortuorum, neque Angelum, neque ſpiritum: Phariſæi autem vtaque confitentur.

9 Factus eſt autem clamor magnus. Et exurgentes quidam Phariſæorum pugnabãt dicentes, Nihil mali inuenimus in homine iſto, Quid ſi Spiritus locutus eſt ei, aut Angelus?

10 Et cùm magna diſſenſio facta eſſet, timens Tribunus ne diſcerperetur Paulus ab ipſis, iuſſit milites deſcendere, & rapere eum de medio eorum, ac deducere eum in caſtra.

11 Sequenti autem nocte aſſiſtens ei Dominus ait, Conſtans eſto: ſicut enim teſtificatus es de me in Ieruſalem, ſic te oportet & Romæ teſtificari.

ſcriptum eſſet ꝙ Sacerdos fratres mei fui ſciens non Paulus eis dixit
ואמר להון פולוס לא ידע הוית אחי דכהנא הו כתיב
Paulus ſciret & cùm maledices non populi tui quòd principi enim
גיר דלרישא דעמך לא תלוט : 6 וכד ידע פולוס
erat clamans Phariſæorum & pars Sadducæorum eſſet populi quod pars
דמנה דעמא איתוהי דזדוקיא ומנה דפרישא קעא הוא
& de Phariſæi filius ſum Phariſæus ego fratres mei viri in congregatione
בכנושתא גברא אחי אנא פרישא אנא בר פרישא ועל
dixiſſet hoc & cùm ego in iudiciũ vocor mortuorũ reſurrectionis ſpe
סברא דקימתא דמיתא מתתדין אנא : 7 וכד הדא אמר
Sadducæi populus & diuiſus eſt & Sadducæi Phariſæi in vnum
בחדא פרישא וזדוקיא ואתפלג עמא : 8 זדוקיא
Phariſæi ſpiritus neque Angelus neque reſurrectio ꝙ nõ eſt dicunt enim
גיר אמרין דלית קימתא ולא מלאכא ולא רוחא פרישא
homines & ſurrexerũt magna vox & fuit hæc omnia cõfitentur
דין מודין בכלהין : 9 והוא קלא רבא וקמו אנשא
non & dicentes cum eis erant & cõtẽdẽtes Phariſæorũ delectis et Scribis
מן ספרא מן דפרישא ונצין הוו עמהון ואמרין לא
aut Spiritus autem ſi homine in iſto mali aliquid inuenimus
משכחינן מדם דביש בהנה גברא אן דין רוחא או
eſſet & cùm in hoc in eo eſt quid cum eo locutus eſt Angelus
מלאכא מלל עמה מנא אית בה בהדא : 10 וכד הוא
ne Tribunus erat timens inter eos magnus tumultus
שגושא רבא בינתהון דחל הוא כילירכא דלמא
raperent eum vt venirent Romanos & miſit Paulum diſcerperent
נשחנוה לפולוס ושלח לרהומיא דנאתון נחטפונה
nox eſſet & cùm in caſtra & introducerent eũ medio illorum
מן מצעתהון ונעלונה למשריתא : 11 וכד הוא ליליא
ſicut quoniam corroborare ei & dixit Paulo Domin' noſter ei viſus
אתחזי לה מרן לפולוס ואמר לה אתחיל מטל דאיך
Romæ vt etiam tu futurũ eſt ſic in Ieruſalem de me teſtatus
דסהדת עלי באורשלם הכנא עתיד אנת דאף ברהומי
teſtificeris
תסהד :

Crucifixionis feriæ ſextæ hora tertia
ותלת שעין דערובתא דזקיפותא

5 ἔφη τε ὁ Παῦλος, οὐκ ᾔδειν ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεύς. γέγραπται γάρ, Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς.
6 γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἓν μέρος ἐστὶ Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ, Ἄνδρες
ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. 7 τοῦτο δὲ
αὐτοῦ λαλήσαντος, ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. 8 Σαδδουκαῖοι
μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα. 9 ἐγέ-
νετο δὲ κραυγὴ μεγάλη. καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες, Οὐδὲν κακὸν
εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν. 10 πολλῆς δὲ
γινομένης στάσεως, εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβῆ-
ναι, καὶ ἁρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν. 11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ
κύριος, εἶπε, Θάρσει Παῦλε· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

12 Fact

Iudæis ex homines congregati ſunt mane eſſet & cùm
12 וכד הוא צפרא אתכנשו הוו אנשין מן יהודיא
vſque biberent neque comederẽt vt nõ & ſeſe anathemate deuouerũt
ואחרמו עליהון דלא נאכלון ולא נשתון עד מא
qui pepigerant ij verò erant Paulum dũ interfeciſſent ipſũ
דנקטלוניהי לפולוס׃ 13 הוין הוו דין הנון דאקימו
& acceſſerunt viri quadraginta quàm plures pactum hoc iureiurando
במומתא הנא קימא יתיר מן ארבעין גברין׃ 14 ואתקרבו
deuouimus deuotione erant & dicentes ſeniores & ad ſacerdotes ad
לות כהנא ולות קשישא ואמרין הוו דחרמא אחרמן
Paulum dum interfecerimus vſque guſtabimus non quod aliquid nos
עלין דמדם לא נטעם עד מא דנקטול לפולוס׃
Tribuno à ſynagogæ & primores vos petite & nunc
15 והשא בעו אנתון ורישא דכנושתא מן כילירכא
verius vt inquiratis ſitis ſtudentes tãquã ad vos vt adducat eũ
דניתיוהי לותכון איך בעין אנתון דתצבון שריראית
ad vos peruenerit nõ donec vt interficiam⁹ eũ parati ſum⁹ nos & nos factũ ei⁹
סוערנה וחנן מטיבינן דנקטליוהי עד לא נמטא לותכון׃
& introijt has inſidias Pauli ſororis filius fuerat & audiens
16 ושמע הוא בר חתה דפולוס אפרסנא הנא ועל
vnum vocauit Paulus & miſit Paulo & renuntiauit in caſtra
למשריתא ובדק לפולוס׃ 17 ושדר פולוס קרא לחד
ad hunc adoleſcentem ducito ei & dixit centurionibus è
מן קנטרונא ואמר לה אובל לעלימא הנא לות
& aſſumpſit ei quod dicat aliquid enim ei eſt Tribunum
כילירכא אית לה גיר מדם דנאמר לה׃ 18 ודברה
Paulus & ait Tribunum ad & introduxit eum adoleſcẽtem centurio
קנטרונא לעלימא ואעלדה לות כילירכא ואמר פולוס
quòd ſit ad te adoleſcentẽ hũc vt adducerẽ à me & petijt vocauit me vinctus
אסירא קרני ובעא מני דאיתי הנא עלימא לותך דאית
Tribunus per manum ſuam & prehẽdit tibi quod dicat aliquid ei
לה מדם דנאמר לך׃ 19 ואחדה באידה כילירכא
quid cum erat & interrogans latus ad vnum & traxit eum adoleſcẽtẽ
לעלימא ונגדה לחד גבא ומשאל הוא לה דמנא
mihi quod dicas tibi eſt
אית לך דתאמר לי׃

12 Facta autem die collegerunt ſe quidam ex Iudæis, & deuouerunt ſe, dicentes, neque manducaturos, neque bibituros donec occiderent Paulum.
13 Erant autem plus quàm quadraginta viri, qui hanc coniurationem fecerant.
14 Qui acceſſerunt ad principes Sacerdotum & Seniores, & dixerunt, Deuotione deuouimus nos nihil guſtaturos donec occidamus Paulum.
15 Nunc ergo vos notum facite Tribuno cum concilio, vt producat illũ ad vos, tanquam aliquid certius cogituri de eo. Nos verò prius quàm appropiet, parati ſumus interficere illum.
16 Quod cùm audiſſet filius ſororis Pauli inſidias, venit & intrauit in caſtra, nuntiauitque Paulo.
17 Vocans autem Paulus ad ſe vnum ex Centurionibus, ait, Adoleſcentem hunc adduc ad Tribunum: habet enim aliquid indicare illi.
18 Et ille quidem aſſumens eum, duxit ad Tribunum, & ait, Vinctus Paulus, vocans rogauit me hunc adoleſcentem perducere ad te, habentem aliquid loqui tibi.
19 Apprehẽdens autem Tribunus manum illius, ſeceſſit cum eo ſeorſum, & interrogauit illum, Quid eſt quod habes indicare mihi?

12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντές τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφὴν, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς, λέγοντες μήτε φαγεῖν
μήτε πιεῖν, ἕως οὗ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον. 13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πε-
ποιηκότες· 14 οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, εἶπον, ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν
ἑαυτοὺς, μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον. 15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ
σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως αὔριον αὐτὸν καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐ-
τοῦ. ἡμεῖς δὲ, πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν, ἕτοιμοί ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. 16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου
τὸ ἔνεδρον, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν, ἀπήγγειλε τῷ Παύλῳ. 17 Προσκαλεσάμενος
δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἑκατοντάρχων, ἔφη, τὸν νεανίσκον τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖλαι
αὐτῷ. 18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν, ἤγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον, καί φησιν, ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλε-
σάμενός με ἠρώτησε, τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σε, ἔχοντά τι λαλῆσαί σοι. 19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς
αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος, καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν, ἐπυνθάνετο, Τί ἐστιν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι;

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

20 Ille autem dixit, Iudæis conuênit rogare te, vt craſtina die producas Paulum in concilium, quaſi aliquid certius inquiſituri ſint de illo,

21 Tu verò ne credideris illis, inſidiãtur enim ei ex eis viri amplius quàm quadraginta, qui ſe deuouerunt non manducare, neque bibere, donec interficiant eũ: & nunc parati ſunt, expectantes promiſſum tuum.

22 Tribunus igitur dimiſit adoleſcentẽ, præcipiens ei ne cui loqueretur, quoniam hæc nota ſibi feciſſet.

23 Et vocatis duobus Centurionibus, dixit illis, Parate milites ducentos, vt eant vſque Cæſarẽam, & equites ſeptuaginta, & lancearios ducẽtos, à tertia hora noctis:

24 Et iumenta preparate, vt imponentes Paulum, ſaluum perducerent ad Felicem Præſidem.

25 Timuit enim ne fortè raperent eum Iudæi, & occiderent, & ipſe poſteà calumniam ſuſtineret, tanquam accepturus pecuniam.

26 Scribens ei epiſtolã continentem hæc: CLAVDIVS Lyſias optimo Preſidi Felici ſalutem.

27 Virum hunc cõprehenſum à Iudæis, & incipientem interfici ab eis, ſuperueniens cum exercitu eripui, cognito quia Romanus eſt:

à te vt peterent machinati ſunt Iudæi adoleſcens ei. & dixit
20 ואמר לה עלימא יהודיא אתחשבו דנבעון מנך
ampli⁹ aliquid cupiẽtes tãquã in cõgregationẽ corũ eras Paulum vt
ותאת לפולוס מחר לכנשהון איך צבין מדם יתיר
enim ecce eis acquieſcas ne ergo tu ab eo vt diſcant
נאלפון מנה׃ 21 אנת הכיל לא תתפיס להון הא גיר
& deuouerunt in ſidijs eũ obſeruant ex eis viri quadraginta quàm plures
יתיר מן ארבעין גברין מנהון נטרין לה בכמאנא ואחרמו
dũ interfecerint eũ vſque biberent neque comederẽt ꝙ non ſeipſos
נפשהון דלא נאכלון ולא נשתון עדמא דנקטלוניהי
Tribunus & dimiſit eum promiſſum tuũ & expectãt parati ſunt
והא מטיבין ומקוין לשודיך׃ 22 ושריהי כלירכא
mihi indicaueris quod iſta ſciret non vt homo præcepiſſet ei cùm adoleſcentem
לעלימא כד פקדה דאנש לא ידע דהלין בדקת לי׃
Romanos parate ite eis & dixit centuriones duos & vocauit
23 וקרא לתרין קנטרונין ואמר להון זלו עתדו דהומיא
à dextera & ſpiculatores ſeptuaginta & equites in Cæſareã qui eant ducentos
מאתין דנאזלון לקסריא ופרשא שבעין ושדיי בימינא
etiã verò parate in nocte hora tertia à qui exeant ducentos
מאתין דנפקון מן תלת שעין בלליא׃ 24 טיבו דין אף
ad & euadere faciant eũ Paulum in equitare faciãt ipſum vt inueniant
בעירא איך דנרכבונהי לפולוס דנפלטוניהי לות
præſidem Felicem
פילכס הגמונא׃

Deeſt 25. verſus.

Claudius ita in qua erat eis & dedit epiſtolam & ſcripſit
26 וכתב אגרתא ויהב להון דאית בה הכנא קלודיוס
hunc virum pacem victorioſo præſidi Felici Lyſias
לוסיוס לפילכס הגמונא נציחא שלם׃ 27 לגברא הנא
Romanis cum ego & ſurrexi eum trucidarent vt Iudæi prehenderunt
אחדו יהודיא איך דנקטלוניהי וקמת אנא עם רהומיא
eſſet quòd Romanus didiciſſem eum & ei liberaui
ושקתה כד ילפת דרהומיא הו׃

20 εἶπε δέ, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί σε ὅπως αὔριον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν Παῦλον, ὡς μέλ-
λοντές τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. 21 σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν
ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτούς, μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ νῦν
ἕτοιμοί εἰσι προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν. 22 ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, παραγ-
γείλας, μηδενὶ ἐκλαλῆσαι, ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρός με. 23 καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκατον-
τάρχων, εἶπεν, ἑτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους, ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα, καὶ
δεξιολάβους διακοσίους ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός· 24 κτήνη τε παραστῆσαι, ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦ-
λον, διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα. 26 γράψας ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον· Κλαύδιος
Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν. 27 τὸν ἄνδρα τοῦτον συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ μέλλοντα
ἀναιρεῖσθαι ὑπ᾽ αὐτῶν, ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι, ἐξειλόμην αὐτόν, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι.

eſſent accuſantes propter quā cauſam vt cognoſcerē eſſem inquirens & cùm
28 וכד בעא הוית למדע עלתא דמטלתה רשין הוו
quæſtionibus quòd de & inueni in congregationē eorū deduxi eum eum
לה אחתתה לכנשהון: 29 ואשכחת דעל זאטמא
aut vinculis quæ dignaſit & cauſa cum eſſent accuſantes legis eorum
דנמוסהון רשין הוו לה ועלתא דשויא לאסורא או
in inſidijs dolus mihi indicatꝰ eſſet & cùm apud eum non erat morte
למותא לית הוא לותה: 30 וכד אתבדק לי נכלא בכמנא
& præcepi ad te miſi eum ſtatim Iudæi in eum quas faciebant
דעבדו עלוהי יהודיא מחדא שדרתה לותך ופקדת
ſanus eſto coram te cum eo & dicerent vt venirent accuſatoribꝰ eius
לקטגרנוהי דנאתון ונאמרון עמה קדמיך הוי חלים:
noctu Paulum acceperūt ipſum iniūctū fuerat ſicut Romani tunc
31 הידין רהומיא איך דאתפקדו דברוהי לפולוס בלליא
dimiſerunt poſtero & die vrbem in Antripatrida &eū adduxerūt
ואיתיוהי לאנטיפטרוס מדינתא: 32 וליומא אחרנא שרו
in caſtra vt redirent ſocios ſuos pedites equites
פרשא לרגלא חבריהון דנהפכון למשריתא:
& ſtiterūt ipſum præſidi epiſtolam & dederūt in Cæſaream &eū adduxerūt
33 ואיתיוהי לקסריא ויהב אגרתא להגמונא ואקימוהי
fuit interrogans epiſtolam legiſſet & cùm Paulum coram eo
קדמוהי לפולוס: 34 וכד קרא אגרתא משאל הוא
Cilicia quod ex didiciſſet & cùm eſſet prouincia ex quanam cum
לה דמן אידא הופרכיא איתוהי וכד ילף דמן קיליקיא
& iuſſit accuſatores tui venerint cùm te ego audiam ei dixit
אמר לה: 35 שמע אנא לך מא דאתו קטרגניך ופקד
24 caput Herodis in prætorio vt eum cuſtodirēt
דנטרונהי בפרטרין דהרודס: קפלאון כד
crucifixionis paraſceues diuiſione
פלגה דערובתא דזקיפותא
cum Sacerdos ſummꝰ Ananias deſcendit quinque dies & poſt
1 ומן בתר יומתא חמשא נחת חנניא רב כהנא עם
aduerſus præſidi & ſe oſtendit rhetore Tertulo & cum Senioribus
קשישא ועם טרטלוס רהטרא ואודע להגמונא על
Paulum
פולוס:

28 Voléſque ſcire cauſam quam objiciebant illi, deduxi eum in concilium eorum.

29 Quem inueni accuſari de quæſtionibus legis ipſorum: nihil verò dignum morte, aut vinculis habentem crimen.

30 Et cùm mihi perlatum eſſet de inſidijs quas parauerant illi, miſi eum ad te, denuntians & accuſatoribus vt, dicant apud te: Vale.

31 Milites verò, ſecundum præceptum ſibi, aſſumentes Paulum, duxerunt per noctē in Antipatridem.

32 Et poſtera die dimiſsis equitibus vt cum eo irent, reuerſi ſunt ad caſtra.

33 Qui cùm veniſſent Cæſaream, & tradidiſſent epiſtolam Præſidi, ſtatuerunt ante illum & Paulum.

34 Cùm legiſſet autem, & interogaſſet de qua prouincia eſſet: & cognoſcens quia de Cilicia,

35 Audiam te, inquit, cùm accuſatores tui venerint: iuſſitque in prætorio Herodis cuſtodiri eum.

CAP. XXIIII.

1 Post quinque autem dies, deſcēdit princeps Sacerdotū Ananias, cum Senioribus quibuſdam & Tertullo quodam oratore, qui adierunt Præſidem aduerſus Paulum.

28 βουλόμενος δὲ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι᾽ ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν·
29 ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔγκλημα ἔχοντα.
30 μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς ἔπεμψα πρός σε, πα-
ραγγείλας καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. ἔρρωσο. 31 οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγ-
μένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα. 32 τῇ δὲ ἐπαύριον ἐά-
σαντες τοὺς ἱππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν. 33 οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν
Καισάρειαν, καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. 34 ἀναγνοὺς δὲ ὁ
ἡγεμών, καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστί, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας, 35 διακούσομαί σου, ἔφη,
ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται. ἐκέλευσέ τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι.

Κεφ. κδ.

1 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός, οἵτινες ἐνε-
φάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN